

nu ere i de forskjellige Embeder, og skulde finde, at Enkelte af dem ikke ved denne Lov faae et passende Tillæg, saa maae vi for disse Enkeltes Bedkommende rette dette ved personlige Tillæg, men vi bør ikke forsøge at forme Loven efter de nuværende Embedsmænds Behov. Jeg troer, vi bør forme Loven efter en almindelig Betragtning, og da tillige erindre, at der ikke er nogen Fare ved at sætte Gagerne, som her foreslaaet, idet jo de, der komme i Embederne, søge disse. Naar vi, som her foreslaaet, sætte Gagerne for Medlemmerne af den Viborgske Overret lavere end Gagerne for Medlemmerne af Overretterne i Kjøbenhavn, saaledes som de jo i længere Tid have været, saa vil dog for Fremtiden Ingen, som ikke har Lyst til disse lavere Gager, tvinges til at oppebære dem; de, der søge Embederne, have ialmindelighed ikke alene Lyst, men endog stor Lyst til at oppebære Gagerne, og naar de have Lyst til at oppebære Gagerne, saa ere de jo gode nok for Bedkommende, siden de ved at søge Embederne tragte efter dem. Det er Noget, vi ikke maae glemme, at der ikke her er Tale om med Magt at udfribe Nogen til at tjene i disse forskjellige Embeder; det gjøre vi ikke, men vi slaae Embederne op som vacante, og vi modtage ialmindelighed en Mængde Ansøgninger og have ialmindelighed Banskfælgighed nok ved imellem de Søgende at plukke den Værdigste ud og være retfærdige, det vil sige, give det, som man saa meget attraaer, til den, som meest fortjener at faae det. Jeg troer, vi bør fastholde denne Anskuelse og ikke forsøge at rette i det Smaa efter enkelte Indslydelsler. Vi, som sidde her i Rigsdagen og leve i Hovedstaden, trækkes uafledeligt i Kjøleskjødernes og Grønternes af Beer og af Poul; saa har En seet en Lov, som ikke kommer hans Broder nok tilgode, eller hvorunder hans Fætter, som lever i en anden

By, lider. At det maae vi forsøge at vise bort ved den simple Fremførd at gaae ind paa Ministrenes Forslag, naar vi finde, at de ere rimelige og billige. Ere de for høje, saa sjiare vi af; det, at sjiare af, maa være vor, Collectivets, Gjerning, thi vi kunne tage Bebreidelsen derfor paa vore Skuldre, saa faaer Enhver tage sin Deel deraf, og jeg skal tage min. Naar Ministeren derimod kommer til os med Noget, som er nogenlunde rimeligt, maae vi nødvendigviis støtte det og paa ingen Maade foreslaae at sætte det højere.

Alberti: Det kan vel være, at Dommerne søge om at faae Gagerne, men derfor er det ikke vist, at man er tjent med de Folk, der blive Dommere, og jeg troer derfor ikke, at man ligefrem kan være enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); jeg for mit Bedkommende finder imidlertid, at det foresagte Lovudkast er meget hensigtsvarende, og forsaavidt som man har sammenlignet, hvorledes Stillingen for Overretsassessorerne i Viborg og Overretsassessorerne i Kjøbenhavn skulde være, kan jeg ikke sige Andet, end at det Hensigtsmæssige for mig stiller sig saaledes, at man følger den historiske Udvikling. Det er en bekjendt Sag, at det er i en meget yngre Alder, at man bliver Overretsassessor i Viborg end i en af de Kjøbenhavnske Domstole, og deri ligger Grunden til at sætte Gagen lavere.

Rettelese.

Nr. 158, Sp. 2488, 13 Lin. f. n.: Efter "Anledning" tilføies: "vare Embedsmændene ikke endelig ansatte, men constituerede." Nu